

Waldorfské školky a školy

Veronika Vendlová

"Vychovávat lidi, kteří jsou schopni vnímat všechno, co se děje ve světě, kteří mohou každého dne, vidí-li něco nového, své pocity, své úsudky vyvíjet podle této novosti. Nesmíme vychovávat lidi spokojené se sebou, uzavřené do svého nitra, nýbrž musíme vychovávat lidi, kteří mohou svobodně a otevřeně předstupovat před svět a kteří mohou svobodně a otevřeně jednat ve smyslu toho, co je prospěšné světu." (R. Steiner).

„Tedy do waldorfské školy bych své dítě nikdy nedala, je plná šarlatánů, kteří si s dětmi jen hrají, nevedou je k povinnostem a zabíjí dětem talent.“ Přesně na podobnou větu jsem připravena, když padne téma na waldorfské školství. Někdy oponuji, jindy ne. Záleží na situaci. Od té doby, kdy jsem na waldorfské škole v Pardubicích absolvovala přípravný seminář, byla jsem nadšená a přála jsem si, abych jednou, až budu mít svoje vlastní potomstvo, mohla takovou školu dopřát i svým dětem.

Podařilo se, ačkoliv takových škol je zatím pořád málo a ta naše je ještě v plenkách. Na www.iwaldorf.cz je uvedeno, cituji: „Waldorfská pedagogika vychází z antroposofické antropologie Rudolfa Steinera (1861-1925), která si všímá zákonitostí vývojových kroků dítěte a mladého člověka, proměn a rozvoje jeho vztahu ke světu a jeho schopnosti učit se. Učební plán, metody a obsahy výuky waldorfské školy jsou z tohoto poznání přímo odvozeny. Na základě Steinerovy antropologie vzniklo od r. 1919 až do současnosti na celém světě několik tisíc pedagogických a léčebně-pedagogických zařízení. Na výchovu je ve waldorfských školách nahlíženo jako na vývojový proces, v němž jsou určité předměty zaváděny ve specifických fázích individuálního rozvoje osobnosti. Smyslem je upravit učební plán potřebám a postupně se rozvíjejícím schopnostem dítěte.“

Kolem waldorfských škol se houfují lidé, kteří vědí, jaké vzdělávání chtějí umožnit svým dětem, anebo Ti, kteří trochu tuší a proto hledají a chtějí vědět víc. Cítím se v té naší školce jako doma, je jedním z mála míst, kde jsem v bezpečí. Není mi známo, proč jsou waldorfské školky a školy opředeny mýty, podobným těm, který jsem uvedla výše. Exituje však možná vážně jedno riziko, které si uvědomuji hodně. Totiž že děti, které z takových škol vycházejí, mohou mít paradoxně velmi těžký start, protože jsou sice vzdělávány naprosté rovnováze a harmonii, ale jak všichni víme, svět takový není.

Děti to zatím možná trochu tuší, ale zatím je pro ně ten jejich svět plný skřítků, víl a kouzel, kde je dobro vždycky silnější, než zlo. Je plný rytířů a hodných i zlých draků, ale ti vždycky zahynou...a taky gormitů...Čím déle jim to vydrží, tím lépe. Věřím, že někteří věří na skřítky celý život.:-)